

[NOWONAWROCENIEC *sb m*

N pl nowonawr(o)c(e)ńcy.

Sł stp, Cn brak; Linde XVI w.

Nowo, świeżo, dopiero co nawrócony; człowiek, który przyjął nową wiarę; neofita: Y rozweleliło sie wślyftko mnostwo ludzi Iudfkich/ tudziefz y kápłani/ y Lewithowie/ y wślyftek gmin ktory sie był z ífedł z pokolenia Íráelkiego: takiefz y nowonáwroceńcy [proselytorum; nowonáwróconych WuJBib] z ziemie Íráelkiefy/ y cí co miefzkáli w ziemi Iudfkiefy. Leop 2.Par 30/25 (Linde).

AKtt